

Emily wordt al snel nieuwsgierig.

“Vertel het me, mama. Ik kan heel goed geheimen
bewaren!”

“Ik weet zeker dat Joy op een heel mooie plek is,”
zegt mama overtuigd.

“Echt waar? Hoe weet je dat?” vraagt Emily
verwonderd.

“Omdat mijn oma me vroeger verhalen vertelde
over de dierenhemel.

Een plek die echt bestaat!”

“De dierenhemel? Is Joy daar?
Kan ik daar op bezoek gaan?” vraagt Emily
aarszelend.

“Dat kan volgens mij wel,” zegt mama, “je moet
er in geloven. Héél graag willen en je hart ervoor
openen.”

“Oké, dat doe ik!” zegt Emily vastberaden.

“Sluit je ogen en tel tot tien. Wie weet wat je
allemaal mag zien.” Mama houdt Emily stevig vast
terwijl ze samen beginnen tellen.

‘1, 2, 3, 4, 5, ...’

“Emily... Emily...” fluistert een zachte stem, “kom, ik
wijs je de weg...”

Verwonderd klimt Emily uit haar bed en kijkt uit het
raam.

Daar ziet ze een stralende ster aan de hemel
staan.

Plots verschijnt er een magische trap die tot ver
boven de wolken rijkt.

“Kom, wees maar niet bang,” hoort ze, “volg mij
en je grootste droom komt uit.”